

BOTANISKA NOTISER

UTGIFNE AF

N:o 9 & 10.

TH. M. FRIES.

1866.

INNEHÅLL: N. J. ANDERSSON, Om släktet *Salix*, isynnerhet dess nordiska former. — C. HARTMAN, Anmärkingar till Joh. Ångströms senaste uppsats om Sveriges *Botrychia*. — J. A. LEFFLER, Strödda bidrag till Sveriges flora. — Strödda Underr.: Dödsfall. — Postfloratio. — K. J. LÖNNROTH, Ytterligare om "*Rumex gentilis*". — Subscriptionsindbydelse. — Linnéana. — Drakblodstrådet.

1. Om släktet *Salix*, isynnerhet dess nordiska former,

af N. J. ANDERSSON.

(Forts.)

VI. *S. argentea s. repentes*: vanligen låga buskar med sega, smala grenar; temligen styfva, oftast åtminstone undertill glanshåriga, slutligen mörknande blad; nästan oskaftade och bladlösa hängen; ståndarknappar slutligen mörknande; kapslar tydl. skaftade, vanligast gråludna, med mycket kort eller omärkligt stift.

Denna afdelning är i våra nejder ej rik på arter; den står i anseende till fruktskaftens och stiftens karakterer så alldeles emellan *microstylæ* och *podostylæ*, att den kan föras till bådadera, men antyder dock större frändskap med de förra, med hvilka den ock lättare bildar hybrider. I Nord-Amerika är den mera utbildad. *S. sitchensis* Sans. är en på vestkusten af denna kontinent förekommande art, som i Ryska Ajan också har en representant; i de Förenta Staterna bli *S. petiolaris* Sm. och *S. sericea* Marsch. allmänna och ha buskens utseende mera af *S. fragilis*-gruppen, men hängen alldeles af *S. repens* (en modifikation af den senare, *S. gracilis* Ands., är t. o. m. af Hooker ansedd synonym med den europeiska *S. rosmarinifolia*); och slutligen uppträda också derstädes *S. humilis* Marsh. och *S. tristis* Ait.

lika allmänt som *S. repens* hos oss, och särdeles likna de två sistnämnda hvarandra så mycket, att de svårligen skiljas genom annat, än att *S. tristis* har en matt gråaktig beklädnad på de något längre utdragna bladen och alldeles klotrunda hängen, hvilkas kapsler ofta hafva något längre stift. På fjällen och i nordöstra Amerika finnes en art, som af Amerikanska botanister ansetts som identisk med *S. rosmarinifolia*, men derifrån är skild (liksom en hybrid af *S. pedicellaris* och *candida*) och af mig kallad *S. argyrocarpa*. Den enda art af denna grupp vi ega är

17. *S. repens* L., af stor mångformighet men väl känd, förekommande under fyra modifikationer:

S. incubacea: mera högväxt, med lancettlika, ofvan glatta, under silkesludna blad.

S. fusca: lågväxt, med bredare, ofvan glatta, under ludna blad.

S. repens: mycket lågväxt, med små, lancettlika eller ovala, å ömse sidor ofta glatta eller håriga blad.

S. arenaria: blad tjocka, å ömse sidor hvitludna. På hafssand.

**S. rosmarinifolia* L. förmår jag ingalunda skilja som art från *S. repens*. Som karakterer uppgifvas: smalare, mera vidjelika grenar, långsträckta, betydligt smalare blad, som vanligen ej ega tillbakarullade kanter, men rak, ej snedböjd spets, samt korta klotrunda hängen. Inga af dessa karakterer synas dock ens någorlunda konstanta. Lika sällsynt eller knappast förekommande i vestra Europa, som *S. rosmarinifolia* är, lika mycket är detta ock fallet med *S. repens* i östra; den förra synes således vara en ostlig modifikation af den senare, och i de trakter, som utgöra gränsen, hvilken på sätt och vis sammanfaller med gränslinien mellan de germaniska och slaviska folkstammarne, är det alldeles omöjligt att afgöra, hvilkendera formen der finnes. I Sverige är *S. rosmarinifolia* tvifvelaktig. Skånska exemplar synas höra hit, men de gotländska, jag sett t. ex. i norra delen af ön, kan jag ej skilja från smalbladig *S. repens*. Att Linnés

S. rosmarinifolia ej är hybrid af *S. repens* och *viminalis*, såsom Wimmer ännu tror, är uppenbart för en hvar, som läser Linnés ord och har kännedom om pilarnes förekomst i nordn. Han samlade denna form vid Åbo; der finnes den ännu, men ingen *S. Friesiana*. — Angående påståendet, att Linnés *S. fusca* skulle afse *S. versifolia*, och *S. incubacea* nyss nämnda hybrid, så torde till följe af skäl, som ofta deremot blifvit anförda, detsamma nu ej anses behöfva ytterligare bevis för sin vederläggning. — Hybridformer af *S. repens* äro:

18. *S. ambigua* Ehrh. (*S. aurita* × *repens*). Af alla nu kända hybrider är denna utan gensägelse den allra allmännaste, och ehuru den ingenstädes uppträder annat än i mera enstaka exemplar, torde den på få ställen i Europa saknas. Det finnes många s. k. sjelfständiga arter, som äro mindre allmänna, än denna otvetydiga hybrid, som sålunda lemna ett starkt skäl för dylika bildningars upptagande i detta slähtes system och det med egna namn liksom de andra. Till sina karakterer står den så alldeles emellan sina båda stamformer, att modifikationer ofta finnas, hvilka svårigen skiljas från *S. aurita* eller *S. repens*. Formserierna blifva således följande:

a. *S. spathulata* Willd.: högre buske med tjockare grenar; blad ofta gråludna, städse undertill genom upphöjda nerver skrynkliga, mjuka, med mycket sned spets och stippler; hängen utdraget cylindriska; kapsler långskaftade, nästan utan stift. Nästan en *S. aurita*.

Varierar *latifolia* (hirta eller glabriuscula) samt *angustifolia*.

b. *S. plicata* Fr.: lägre buske med späda grenar; blad vanligen glatta, ofvanpå glänsande, föga skrynkliga, rakspetsade, vid pressning lättare svartnande, utan stipler; hängen kortare; kapsler med tydligare stift.

Var. *obscura* (ovalifolia, lanceolata, microphylla);
virescens (latifolia, angustifolia, microphylla);
lejocarpa (densiflora, rariflora).

S. repens-caprea Lasch och *S. repens-cinerea* Wimm. (*S. subsericea* Döll) mäktar jag ej skilja från bredbladiga former af *S. ambigua*. De upptagas dock särskildt af Wimmer.

19. *S. Friesiana* Ands. (*S. viminalis* × *repens*). Vid Köpinge-åns utlopp och Halmstad. — Å ena sidan liknar denna form genom långt utdragna, spetsigt lancettlika, undertill tilltryckt silfverhåriga och gul-costerade blad, längre hängen och gulaktiga, silfverludna kapsler med tydligt stift *S. viminalis*; å den andra genom sin låga buskform, knotigare grenar, styfvare, kortare, ofvanpå upphöjdt nerviga, vid torkning mörknande blad med tillbakavikna kanter, kortare hängen med tydligt skaftade kapsler *S. repens*. Sammanhåller man detta med dess högst sparsamma förekomst, alltid emellan eller i närheten af stamformerna (der den ej sedan blifvit införd och planterad), måste man nödvändigt antaga den vara en hybrid af dessa båda, hvarföre ock Wimmer säger: "qui *S. viminali-repentem* non agnoscat, ei nec *S. viminalis* nec *S. repens* satis cognita est." Prof. Fries har ansett denna vara Wulfens *S. angustifolia*, men både Neilreich och Kerner upplysa, att enligt Wulfens herbarium med denna benämning afses en lång- och smalbladig form af *S. repens*; ifrågavarande växt är dessutom först nyligen upptäckt på ett enda ställe i Österrike, och namnet *S. angustifolia* gafs dessutom af Willdenow åt en mycket utmärkt form från Caspiska hafvets region, hörande till *S. purpureæ* grupp (= *S. Wilhelmsiana* MB. = *S. dracunculifolia* Boiss.). Ingenstädes är dock denna *S. Friesiana* — som redan ymnigt planteras, der man på torr lokal vill hafva en elegant busk-vegetation, och säkert inom kort i anläggningar skall blifva så allmän, att den ej mera kan förbises — så talrikt och mångformigt förekommande, som på de s. k. Puczinerna vid Tilsit, hvarifrån Dr. Heidenreich, utom andra, uppräknar följande trippel-bastarder: *S. aurita* × *repens* × *viminalis*, *S. cinerea* × *repens* × *viminalis* och *S. caprea* × *repens* × *viminalis*. Dessa former, hvaraf Dr. H. skickat mig talrika exemplar, äro i sanning mycket utmärkta

och bidraga i hög grad att göra systematikern förvirrad. Här behöfva vi dock lyckligtvis ej mycket syssla med dem, innan de äfven i vårt land fått en framtid. — Andra hybrid-bildningar af *S. repens* är med *S. daphnoides* (*S. Patzeana* And s.) vid Tilsit, *S. nigricans* (tvifvelaktig) dersammastädes, *S. incana* (*S. subalpina* Forbes) i Schweitz, *S. purpurea* (*S. Doniana* Sm.) flerstädes i Europa, *S. phyllicæfolia* (*S. Schraderiana*) mångenstädes odlad samt *S. Laponum* (*S. compacta* And s.) i Piteå Lappmark. Om *S. aurora* (med *S. myrtilloides*) och *S. stenoclados* (med *S. vagans livida*) är förut taladt.

b. **Podostylæ:** kapslernas skaft och stift af ungefär samma längd.

VII. *S. virescentes* s. *S. phyllicæfolia*: högre eller lägre buskar, mera sällan antagande trädform; grenar utspärrade, sega; blad lancettlika, mjuka, ofta undertill blekare, ofta med stipler; hängen vanligen bladlösa; fjäll i spetsen svartnande, på ryggen håriga; kapsler ofta gråludna, gröna, gulaktiga eller bruna.

20. *S. nigricans* Sm. är utan tvifvel Skandinaviens mest utmärkande pilart. Den finnes visserligen temligen mycket jemväl i norra Brittanien och i Schweitz, men annorstädes är den sällsynt och förekommer hvarken i norra Asien eller Amerika. Men hos oss är detta den allmännaste och mångformigaste. Från alla skiljes den lätt genom mycket utspärrade grenar, lätt svartnande blad, som undertill äro upphöjdt nätådriga och prickade och hvars medelnerv på öfre sidan alltid förblir, äfven hos glatta blad, hvithårig, samt glesa honhängen med långt sprötspetsade kapsler. — Som underafdelningar framställas:

a. *S. borealis* Fr., med skaftade och bladiga hängen, blad än stora, tunna och glatta eller tjocka och täthåriga, än små och likaledes tunna eller tjocka, glatta eller ludna. Denna är allmännast i fjälltrakter.

b. *S. protea*, med oskaftade, knappast af blad understödda hängen. — Varierar om möjligt mera än föregående och mera än

någon annan af mig känd art, ej blott till storlek, grenighet och bladens form, beklädnad, tjocklek och kantsågning, utan ock till hängenas täthet eller gleshet, kapslernas beklädnad (glatta eller ulliga) och färg (gröna, gulaktiga eller bruna), skaftens längd o. s. v.

Hybrida former bildar denna art med *S. caprea* (*S. latifolia* Forbes), *cinerea* (*S. puberula* Döll), *vagans livida* (*S. myrtoides* Döll), *glauca* (*S. Amandæ* Ands.), *myrsinites* (*S. myrsinitoides* Fr.) och *purpurea* (*S. vandensis* Kern.).

21. *S. phyllicæfolia* (L.) Sm. öfverensstämmar på det närmaste med föregående, från hvilken den skiljes genom lägre och spensligare växt; slankiga, glatta, vanligen rödglänsande grenar; stipellösa, smalt lancettlika, slutligen pergamentstyfva, undertill blåaktiga, ofvan glänsande gröna, föga naggade blad utan upphöjda ådror och punkter; alldeles oskaftade, bladlösa och tätblommiga hängen samt tydligen mera kortskaftade, mjukt hvithåriga kapsler med mindre stift. Mest typisk och ymnig i den nedre skogsregionen, går den långt upp på fjällen (intill 4000 fots höjd) och blir högre, yfvigare ned mot Bottniska vikens kuster, medan *S. nigricans* aldrig går öfver trädgränsen och knappast dit samt söderut blir mindre utmärkt. I låglandet blandas dessa arter sålunda, och der blir det ej sällan rätt svårt att med säkerhet genom bestämda karakterer skilja dem åt. Det är dessa former, som Læstadius kallade *subphyllicæfolia* (jfr Ands. Sal. Lapp. p. 60) och som Wimmer alldeles orätt ansett vara hybrider af *S. phyllicæfolia* och *hastata*, därför att de vanligen hafva glatta kapsler. Men dels äro de i dessa trakter mycket allmänna (medan *S. nigricans* blir sparsammar), dels saknas här oftast *S. hastata*.

Beträffande benämningarne *phyllicæfolia* och *nigricans* synes det mig satt utom allt tvifvel, att Linné, för hvilken nordens allmännaste pilart (*S. nigricans*) väl ej kunnat vara okänd, med namnet *phyllicæfolia* afsett dem båda, och att han särskildt med namnet *S. arbuscula* betecknat både *S. arbu-*

scula och former af *S. phyllicæfolia*. I Linnés herbarium finnas 4 exemplar betecknade med *S. phyllicæfolia*, blott ett af Linné, och detta hör till den rätta *S. phyllicæfolia*, men de tre andra till *S. nigricans*; tvenne andra blad hafva ock exemplar, som hänföras till *S. phyllicæfolia*. Jfr C. Hartman i Vet. Ak. Handl. 1850. — Wahlenberg har fyra arter, som afse dessa båda, nemligen:

<i>S. nigricans</i>	Fl. Lapp. n. 485 =	<i>S. nigricans hebecarpa</i>
<i>S. phyllicæfolia</i>	” ” 482 =	” ” <i>lejocarpa</i>
<i>S. arbuscula</i>	” ” 476 =	<i>S. phyllicæfolia hebecarpa</i> .
<i>S. majalis</i>	” ” 483 =	” ” <i>lejocarpa</i> .

Om hans *S. punctata* skall nedanför nämnas.

Då nu emellertid genom Fries' och Kochs för alla tider klassiska arbeten dessa båda arter må anses fullt utredda och deras benämningar fixerade, torde det ej vara skäl att af lystnad efter den vanskliga fångst, som prioritets-jagten medför åt förment skarpsynte och skarpsinnige, söka åstadkomma en ändring, som ingalunda vore någon förbättring och säkerligen alltid kunde uppväcka nya strider.

Till buskens storlek varierar denna art från 2 famnars höjd och deröfver med verklig trädstam till krypande och nedtryckt, med blad än ovalt rundade, än smalt lancettlika, jemnbreda, än under intensivt blåhvita, än blekgröna, hängan längre och kortare, kapsler tätludna eller alldeles glatta, gulgröna eller rödbruna.

Enligt författarnes uppgifter saknas den rätta *S. phyllicæfolia* såväl i Schweiz som Österrike och ersättes derstädes af den storväxta, bredbladiga *S. arbuscula* (*S. Waldsteiniana* W.), hvilken under denna skepnad endast med svårighet kan skärskiljas. I Schweiz finnes emellertid på ett par ställen *S. Hegetschweileri* Heer, hvilken ansetts som en hybrid af *S. phyllicæfolia* och *hastata* (Wimm.) eller *S. nigricans* och *hastata* (Heer); den synes mig likvisst vara hvarken det ena eller det andra, utan en syd-form af *S. phyllicæfolia*, förhållande sig till den nordiska liksom *S. hel-*

vetica till *S. Lapponum*, *S. sericea* till *S. glauca* o. s. v. Från Österrike har Kerner i sina exsiccater en *S. rhetica*, som synes mig vara alldeles samma form. — *S. glabra* är en i syd-europeiska fjällen allmännare, *S. phyllicæfolia* högeligen liknande art; den tillhör emellertid *S. hastata*-typen. — Om *S. phyllicæfolia* saknas i Asien och Nord-Amerika, så ersättes den dock der af många former, hvilka endast med temligen obetydliga karakterer kunna åtskiljas. De äro i Asien: *S. podophylla* Ands. (med tycke af *S. myrtilloides*, men storväxt), *chlorostachya* Turcz. (mellan *S. arbuscula* och *hastata*) och *leptoclados* (mycket lik *S. arbuscula*), samt i Nord-Amerika: *S. Drummondiana* Hook., *chlorophylla* Ands. (som af Tuckerman och Asa Gray ansetts vara *S. phyllicæfolia*, men har bladen längre eller kortare tid tätare eller glesare beströdda med silfverglänsande hår), *phyllicoides* Ands. på västkusten och *macilenta* i de nordligaste regionerna. *S. fulcrata* Ands. tillhör både västligaste N. Amerika och östligaste Asien.

22. *S. arbuscula* L. Typiskt skiljes denna form ganska väl från föregående genom sin låga växt, mera risiga grenbyggnad, smalare, hårdare och ljusgrönare blad, af blad understödda skaftade hängen, breda och ljusa kapseln omslutande blomfjäll samt oskaftade kapsler med vanligen tudeladt, ljust stift. Sådan uppträder den ej allenast, ehuru ytterst sällsynt, i Lapplands högsta fjällregioner, utan går äfven temligen mycket lägre ned i Jemtland, Herjedalen och Norge; finnes likadan i Skotland, Dauphiné och Schweiz, men när den sedan närmar sig de östra regionerna och yppigt utvecklade uppträder på Österrikes kalkalper, antager den ett annat utseende och företräder då alldeles vår vanliga *S. phyllicæfolia*. Hos oss kunna dessa arter mera sällan förblandas, oftare i Skotland (hvarifrån Engelska författare hemtat anledningarne till sina många olika namn för denna art, såsom *S. prunifolia*, *venulosa*, *carinata*, *vacciniifolia*); deremot känner jag intet märke, hvarpå jag tryggt kan åtskilja dem i Syd Europa. Emellertid torde denna form, åt-

minstone hos oss, få åtnjuta arträtt, såsom mera än de flesta urskiljbar från grannarne.

Att Linné skulle redan i Lappland hafva urskiljt denna art, upptagande den i Fl. Lapp. under n. 360, synes mig af mångfaldiga skäl föga sannolikt. Hans lokal "in desertis arenosis" tyckes vara väl generel, men erkännas måste, att både beskrifningen och blad-figurerna kan passa på denna. Wahlenberg har ej urskiljt den och i sin Commentatio visste Koch ej, att den var en Linnéansk art. — Om de af densamma med andra former bildade hybrider mera längre ned. — I arktiska N. Amerika motsvaras den af *S. arbusculoides* Ands. och *macilenta*, på Himalaja af *S. sclerophylla* Ands., hvilken senare dock i åtskilligt jemväl erinrar om den syd-europeiska *S. cossia*, samt i Nord-Asien af *S. chlorostachya* och *leptocladus*. — *S. udensis* och *oblongifolia* Trautv. äro former från högsta Nord-Sibirien, hvilka synas stå i dennas närhet.

23. *S. latifolia* Forbes (*S. caprea* × *nigricans*) har af *S. caprea* de grofva, kantiga, gröngula grenarne, de ytterst tjocka, å ömse sidor tätt grålundna, helbräddade, något ovala bladen med upphöjda, mjukulliga nerver, de tjocka och böjda hängena samt de smala, långdragna kapslarne, men af *S. nigricans* sin, om ock oftast resliga, buskform, utspärrade, bräckligare grenar, lätt svartnande, grönlysande blad, bladigt skaftade hängen, gröna, tunnt ludna eller alldeles glatta kapsler, hvilkas stift är synbart, om ock kort. — Det är en del af denna form, som Læstadius kallade *S. nigricans capreaformis* och hvaraf jag i de leende lundarne vid Njunnats nära Qvickjock i Luleå Lappmark sett ett par individer så utmärkta, att intet tvifvel då hos mig uppstod om deras hybrida natur, ehuru svårt är att uppgifva karakterer, hvarmed de säkert skiljas från tjock- och gråludet-bladiga former af *S. nigricans* **borealis*. Nära Sillsjö i Östergöthland har H. von Post visat mig en form, om hvilken vi disputerade, huruvida den skulle hänföras till *S. caprea* eller *nigricans*. Möjligen hörde den hit. Från Tilsit har Heidenreich sändt

exemplar, hvilka framställa en otvetydig hybriditet, ehuru den till bladen ej liknar den lappska, utan mera vanlig *S. nigricans*.

24. *S. puberula* Döll (*S. cinerea* × *nigricans*) är mig tvifvelaktig som svensk; exemplar från Norrbotten af Rob. Fries böra möjligen hitföras. Utländska, som jag sett från Wimmer och Heidenreich, stå onekligen så midt emellan *S. nigricans* och *cinerea*, att de gerna skulle kunna föras till hvilken som helst af dessa, om ej den andra stamformen också på samma gång måste göra sin rätt gällande. Grenarne äro tjocka, grålodna; bladen utdraget omväändt-ägg-runda, spetsiga, mjuklodna; hängena tjockt cylindriska, gråsvarta och kapslerna jemnbredt sylformiga som hos *S. cinerea*, men bladen tunnare, grönaktiga, lätt svartnande, sågade, hängena nästan bladiga, kapslerna grönaktiga, nästan glatta, med tydligt stift som hos *S. nigricans*.

25. *S. laurina* Sm. (*S. phyllicifolia* × *caprea*) liknar så *S. phyllicifolia* med de upprätta, vidjelika, rödaktiga grenarne, de utdragna, ofvan grönglänsande, under blåaktiga bladen och de långa hängena med mjuklodna kapsler, som ega märkbart stift, att de flesta förf. knappast skilja den från nämnda art. Också kallade Smith den i Brit. Fl. p. 1048 och E. B. t. 1806 *S. bicolor*, och Koch, Lindley, Ledebour föra den äfven dit. Att den emellertid är framalstrad äfven af *S. caprea*, antyda de åtminstone i början sparsamt mjuklodna, stora, styfva och mörkgröna bladen med undertill något upphöjda nerver och sned spets samt de smala kapslerne, hvilka äro längre skaftade än hos *S. phyllicifolia*, men ha kortare stift än denna. Också torde riktigt vildt förekommande exemplar ej vara kända, men väl här och der förvildade, då denna form, såsom en af de allra täckaste pilar, allmänt odlas i parkanläggningar och trädgårdar öfver nästan hela Europa. Hanstånd äro mig också alldeles obekanta.

En Pil från Lycksele, mig sänd af D:r Ångström, som trott den vara *S. laurina*, är troligen hybrid af *S. ni-*

gricans och *lapponum*. Jag benämner den *S. Ångströmiana* till minne af den trägne och resultat-rike lappmarks-forskaren och vännen. — Kerner fann i Österrike en med *S. laurina* analog form, bildad af *S. grandifolia* och *Waldsteiniana*.

26. *S. Schraderiana* Willd. (*S. repens* × *phylicifolia*) finnes lika litet vild i Sverige, som troligen annorstädes, utan är en i trädgårdar alstrad och derifrån utkommen produkt. Det är denna, som finnes i Carolinaparken i Upsala och derifrån af Fries utlemnats i Herb. Norm.; det är ock denna, som Koch så i Comment. som i Synops. ed. 1 kallat *S. bicolor* (och jag har sett, att De Candolles exempl. af Ehrharts Arboretum just har denna form benämnd *S. bicolor* Ehrh.); Meyer kallar den *S. bicolor* Ehrh. c. *pubescens* och Schrader bestämde den till *S. discolor*, hvilket namn förut gafs af Mühlenberg åt en nord-amerikansk art. — En annan hybrid af *S. phylicifolia* är *S. macrorhyncha*, vid Petersburg frambragt med *S. daphnoides*. (Forts.)

2. Anmärkningar till JOH. ÅNGSTRÖMS senaste uppsats om Sveriges *Botrychia*,

af CARL HARTMAN.

I N:ris 3 & 4 af denna tidskrifts närvarande årgång lemnade D:r Ångström en uppsats med följande öfverskrift: "Några ord om Sveriges *Botrychia*, i anledning af 9:de upplagan af Skandinavisk Flora af C. J. Hartman", och inledde samma uppsats med den uppgiften, att jag, såsom utgifvare af nämnde arbete, "under ett decennium tyckes hvarken hafva lärt något rörande detta slägte eller tagit notis om de angående detsamma utgifna afhandlingar". Af denna uppgift samt af öfverskriften på uppsatsen skulle man väl hafva haft att i uppsatsen vänta en kritik af min behand-

ling af de svenska Botrychierna och att den genom framdragande af en mängd origtigheter å min sida skulle gifva skäl för både öfverskriften och den mot mig rigtade beskyllningen. Men, långt derifrån! Uppsatsen nämner knappt vidare den klandrade Floran, utan utgör endast en anordning af de svenska Botrychierna efter de af Milde gifna indelningsgrunder, med begagnande af Mildes art- och varietetsnamn samt tillägg af åtskilliga, för det mesta af Milde urskiljda, för svenska Floran nya, mer och mindre utmärkta former. Öfverskriften hade således vida riktigare kunnat heta: "Några ord i anledning (eller kanske helst, med ledning) af Mildes *Gefäss-Cryptogamen in Schlesien*."

Att, det oaktadt, 9:de upplagan af Hartmans Flora skulle tagas till "anledning", kan icke förklaras på annat sätt, än att D:r Å. sökte ett tillfälle att få gifva denna boks utgifvare några sidohugg, därför att denne icke i fråga om *Botrychium*-släktet obetingadt antagit Mildes nomenclatur och uppställning, ty de förebråelser, som derjemte rigtas mot "de svenska botanisterna" i allmänhet, neml. att "i detta slägte antaga så få arter som möjligt", att "icke hafva studerat släktet i naturen", att "efter förutfattade fördomar (sic!) bilda arter på kammaren" o. s. v., dels drabba mig icke alls, dels mig icke mer än andra, hvarför jag här vill inskränka mig till att upptaga och besvara endast hvad D:r Å. direkte eller (och mest) indirekte lägger mig enskildt till last.

Att "släktet *Botrychium* i Hartmans Flora befinner sig på ungefär samma punkt som för ett decennium sedan", är en sanning, hvarom D:r Å. knappt hade behöft göra sig mödan att upplysa Notisernas läsare. Men att häraf draga den slutsats, som D:r Å. gör, att "utgifvaren under samma tid ingenting lärt etc.", innebär en orättvisa och vittnar om ett oförklarligt klanderbegär å D:r Å:s sida. Det finnes nemligen i nämnde bok tjugotals andra slägten, vid hvilka jag under det sista decenniet, d. v. s. i de 3 sista upplagorna, endast vidtagit smärre förändringar, såsom rättelse af ett

eller annat ord i diagnosen, tillägg af några nyupptäckta växtlokaler eller någon liten anmärkning, med ett ord just detsamma, som i de 3 upplagorna skett vid släktet *Botrychium*. Skulle det därför vara rätt, att påstå mig i afseende på alla dessa släkten ingenting hafva lärt och att ej hafva tagit notis om den dem beträffande literatur, så skulle ju jag såsom utgifvare hafva förfarit med ett lättsinne, en lätja och vårdslöshet utan like. Är det detta, som D:r Å. vill antyda?

Emellertid, då jag aldrig hade befarat, att någon skulle döma på sådant sätt, gläder det mig, att D:r Å. genom sitt sätt att draga slutsatser fästade min uppmärksamhet på möjligheten af att ett sådant bedömande verkligen kan komma ifråga och på behöfligheten af att förklara, hvad jag sjelf aldrig förr hade trott behöfva förklaras, nemligen hvarför en del släkten i flera följande upplagor blifvit endast föga förändrade.

Jag förutsätter nemligen, att det icke är mig mer än någon annan förmenadt att hysa en egen öfvertygelse. När jag nu, följande denna vare sig i afseende på arternas begränsning eller de dertill tjenligaste kännetecknen o. s. v., i en upplaga af Floran framställt ett slägte så, som jag trott vara för bokens ändamål tjenligast, d. v. s. med flera eller färre afdelningar allt efter arternas större eller mindre antal, med anförande af flere eller färre växtställen i mån af deras större eller mindre sällsynthet, flera eller färre synonymer i mån af behof, och sedermera under tiden till nästa upplagas redigerande hvarken genom egna observationer eller andras enskilda meddelanden eller i literaturen funnit något, som kunnat rubba den öfvertygelse, jag vid föreg. upplagas utgifvande hyste, har jag icke ansett mig, endast för att vara ständigt ny, böra eller behöfva i grund omarbete hela det ifrågavarande släktet, utan nöjt mig med att deruti införa de partiella, ofta ganska obetydliga ändringar, hvartill anledning förefunnits. Absolut orördt har sällan något slägte förblifvit. Har deremot ett, isynnerhet s. k. kritiskt slägte

blifvit under tiden mellan 2 upplagor af någon monograph bearbetadt på ett sätt, som öfvertygat mig om, att min förra uppställning eller artbegränsning eller synonymi vore felaktig eller kunde utbytas mot en bättre, eller hafva nya arter blifvit upptäckta, hvilkas inpassande på sin plats gjort större förändringar i slägtets framställning nödiga, så har jag icke tvekat att, om ett noggrannt pröfvande gifvit fullt skäl dertill, öfvergifva min förra åsigt och, om så syns behöfligt, omarbeta hela slägtet eller en del deraf.

Sådan är den förklaring, jag har att afgifva öfver den olikhet, som i nya upplagor af Floran egt rum i behandlingen af olika släkten. Måhända torde ett annat förfarings-sätt synas mången annan riktigare; jag har emellertid följt det, som förefallit mig enskildt vara det riktigaste, och detta har således äfven blifvit tillämpadt på slägtet *Botrychium*. Att detta slägte endast blifvit föremål för smärre och partiella ändringar och tillägg, har icke sin grund i hvad D:r Å. förmodar, ty jag har verkligen "tagit notis" om Mildes åberopade verk och uppsatser, ehuru de icke förmått rubba de åsikter, jag redan för 10 år sedan hyste i afseende på detta slägte.

Det enda bevis, D:r Å. anförer för sin beskyllning rörande slägtets behandling i sin helhet, är att jag fortfarande skrifer *B. lanceolatum* Rupr. i stället för *B. lanceolatum* (Gmel.), ehuru Gmelin, enligt hvad Milde visat, först urskiljt denna art under namn af *Osmunda lanceolata*. Detta mitt (enligt D:r Å:s förmenande om både okunnighet och lätja vittnande) skriftsätt står likväl i fullkomlig öfverensstämmelse med den, såsom D:r Å. utan tvifvel väl vet, allmänt i boken följda praxis, att, då en art öfverförts från ett äldre, i nyare tider sönderklufvet genus till något af de derutaf bildade nyare genera, den författare blifvit vid arten citerad, som först användt artnamnet i det nyare slägtet. Således, ehuru Gmelin redan år 1764 gaf namnet *lanceolata* åt en art af slägtet *Osmunda*, såsom detta slägte då begränsades, så, då Swartz år 1800 i Schraders Jour-

nal för die Botanik ur det fordna *Osmunda*-släktet utbröt och som eget, nytt slägte uppställde sitt *Botrychium*, och Ruprecht år 1846, mig veterligt, var den förste, som i detta nya slägte använde det gamla Gmelinska artnamnet *lanceolatum*, måste jag i consequens med den i hela Floran för öfrigt följda praxis skrifva *Botr. lanceolatum* Rupr. Förhållandet är ju fullkomligt enahanda med *Osmunda Lunaria* Linné, som jag anför under namnet *Botr. Lunaria* Swartz, därför att Sw. först upptagit arten inom slägtet *Botrychium*. Men detta har D:r Å. icke klandrat.

Om här något klander skulle hafva kommit ifråga, hade det varit större skäl att klandra sjelfva principen för författare-citaterna vid namnen; men då hade D:r Å. icke fått någon anledning att i detta speciella fall framhålla min åtgärd såsom ett bevis på vårdslöshet och icke kunnat få öfverskrift och ingress till sin uppsats i önskad syftning.

Men, säger D:r Å., att citera Ruprecht är orätt äfven af ett annat skäl, nemligen det, att Ruprechts art innefattar icke allenast den rätta och ursprungliga Gmelinska *Osmunda lanceolata*, utan äfven *Botr. boreale* och *matri-cariaefolium*, ty detta har Milde bevisat. Om också Mildes bevis i detta afseende skulle medgifvas vara fullkomligt öfvertygande, så har jag ändock djerfts bibehålla Ruprechts namn af samma skäl, som jag och mången utom mig t. ex. fortfarande citerar Linné såsom namngifvare af *Hieracium murorum*, ehuru det är mer än väl känt, att nutidens art af detta namn är vida mindre omfattande, än den Linnéiska arten var, som under sig inbegrep, jemte *H. murorum* i modernare mening, en hel mängd senare uppställda arter.

De öfriga anmärkningar, som jag kan taga åt mig, äro af en mera indirect beskaffenhet, ty ingen skulle väl ana, att de gälla mig, om icke uppsatsens öfverskrift och ingress insinuerade sådant. Här några ord till svar på dem:

1. D:r Å. ogillar alldeles deras åsigt, som icke anse *B. boreale* Milde med alla dess former vara en från *B. Lunaria* väl skiljd art. Alldeles förkastlig måste följaktligen

min åsigt vara, att denna s. k. art icke ens är en klen art, utan helt simpelt en varietet, som genom en hel rad mellanlänkar oförmärkt öfvergår till *B. Lunaria*! Att jag i Floran uppgifver mig hafva "i naturen" observerat detta förhållande såsom skäl för min behandling af *B. boreale* Milde (ställd som synonym till en varietet af *B. Lunaria*), borde dock icke hafva undgått D:r Å:s uppmärksamhet, utan, äfven om han sjelf ej sett några öfvergångsformer, hos honom väckt en tanke på möjligheten af deras tillvaro. Jag medgifver gerna, att Mildes *B. boreale* var. *evolutum* förefaller i hög grad utmärkt och olik vanlig *B. Lunaria*, särdeles om man finner sådana ex., som det, hvilket D:r Å. ur sin samling citerar. Men sjelfva valet af namn (*evolutum*) för en varietet tyckes mig vittna om, att Milde sjelf icke funnit alla ex. af sin art så utmärkta, och bland de några och 20 ex., som jag samlade på en fläck af några qvadratalnar vid Drivstuen på Dovre, finnas former från och med var. *evolutum* (ehuru ej med så ansefliga dimensioner som D:r Å:s största ex.), genom och mellan de öfriga Mildeska varieteterna ända ned till sådana, som jag ej förmår skilja från en vanlig *B. Lunaria*; så att jag skulle hafva handlat fullkomligt mot bättre vetande, om jag i Floran uppfört *B. boreale* som egen art.

2. *B. simplex* Hitchc. Då D:r Å. i Bot. Not. 1854 först omnämnde detta såsom egen art, men tillika uttalade och med figurer styrkte den förmodan (t. o. m. påståen-de), att "*B. simplex* blott vore yngre af sporer nyligen uppkomna plantor af *B. rutaceum* Sw.," och mina Skånska ex. syntes bekräfta rigtigheten af denna åsigt, biträdde jag densamma gerna i Florans 7:de uppl. af 1858, och har alltsedan låtit den då införda anmärkningen härom kvarstå, emedan jag sedan dess icke blifvit öfvertygad om något origtigt i denna åsigt. Det är väl sannt, att jag sedan sett Mildes beskrifning och figurer; men med all aktning för denne författares auktoritet i fråga om detta genus, har hans åsigt om denna forms arträtt icke synts mig fullt

öfvertygande, isynnerhet som jag genom samme författares uppställande af *B. boreale* såsom god art icke fått fullt förtroende för de af honom antagna nya arter i detta slägte. Icke heller har jag, såsom bosatt i en af de på Botrychier fattigaste trakter, haft samma lycka, som D:r Å. nu efter många års vistande i det *Botrychium*-rika Norrland, att få se så unga ex. af *B. rutaceum*, att de kunnat passa till jämförelse och öfvertyga mig om, att *B. simplex* är något helt annat. Den upplysning, som D:r Å. nu första gången i detta afseende sjelf lyckats vinna och meddelat i Bot. Not., är för mig alldeles ny, och således kan icke min förra okunnighet derom gerna räknas mig till last, såsom vore den uppsåtlig eller låtsad.

3. Ehuru D:r Å. i Bot. Not. för år 1854 "tydligen sökt visa, att *B. rutaceum* Sw. icke har mer än ett sterilt blad, då de 1—2 andra tillhöra ett föregående års vegetation, beskrifves den ändå med 2, 3 sterila blad", hvarföre D:r Å. nu anser sig åter böra genomgå bevisen för sitt påstående. Om D:r Å. gjort sig detta besvär för min skuld, var det temligen onödigt; ty jag har icke någonsin förnekat, att ju denna arts ena blad (jag har nemligen beskrifvit den med 1, 2, icke "2, 3") kan förskrifva sig från ett föregående år, men jag har trott, att en Flora, hvari måste hushållas med utrymmet, icke vore rätta platsen för morphologiska förklaringar; och sådana vore verkligen behöfliga, om man i ett fall som detta, då det är ett factum, att denna art ensam bland de Svenska ungefär lika ofta har två friska och gröna blad som ett enda, likväl skulle beskrifva den såsom egande blott ett i likhet med de öfriga arterna. Ehuru hvarje botanist vet, att de två stjelknölarne hos *Orchis*, *Ophrys*, *Chamaorchis* m. fl. äro af samma ålderskillnad som de två sterila bladen hos *Botrychium rutaceum*, och ofta tillochmed mer olika sinsemellan till friskhet, har jag ännu aldrig hört någon klandra som ett fel, att dessa släkten i Floror beskrifvas med två stjelknölar i motsats mot *Herminium* med en enda. Förhållandet med *Botr. rutacei* sterila blad

synes mig vara fullkomligt enahanda och följaktligen klandret mot dess beskrivande i Floran med 1, 2 blad alldeles obefogadt.

Hvad slutligen de varieteter och den nya art beträffar, som D:r Å. uppgifver vara funna hos oss, men som icke finnas upptagna i Hartmans Flora, så förklaras denna bristfällighet hos nämnde bok lätteligen och, som jag hoppas, nöjaktigt af den omständigheten, att dessa, nästan endast i rikets nordligare provinser hufvudsakligen af D:r Å. och D:r Håkansson upptäckta former, mig veterligt, aldrig förrän nu blifvit offentligen bekantgjorda, hvadan de, då de ej heller blifvit mig enskildt meddelade, omöjligen kunnat af mig på förhand i Floran införas.

3. Strödda bidrag till Sveriges Flora,

samlade af J. A. LEFFLER.

Nedanstående bidrag till kännedomen om växternas geografiska utbredning inom fäderneslandet hafva blifvit dels Red. af denna tidskrift, dels mig enskildt meddelade af följande herrar, hvilkas initialer finnas vidfogade de af dem lemnade uppgifterna, nemligen Adjunkterna C. P. Læstadius och N. J. Scheutz, Docenten V. Wittrock, Studd. S. Almqvist, S. Axell, G. von Cedervald, E. Henschen, J. Hulting, F. Kempe, L. Schlegel, E. Wahlèn och C. F. Wigerström; dessutom utmärkas med ! de af mig sjelf anträffade arterna.

Bidens cernua L. Medelp. Sundsvall. Ax.

Anthemis tinctoria L. Medelp. Hässjö sn. F. K. Ångml. nära Nora kyrka. C. P. L.

A. Cotula L. Boh. Fiskebäckskil. V. W.

Artemisia vulgaris L. *sericea* Fr. Wg. Kinnekulle nedom Blomberg. C. P. L.

Cineraria palustris L. Smål. Tjureda sn. (G. & M. Hammarberg) samt Hjertasjön i Hjertlanda sn. Sch.

Senecio aquaticus Huds. Gotl. Fardume sn. Ph. Cand. S. F. Ekman.

S. viscosus L. Helsingl. Segersta s:n vid Landa hästbana. S. A.

S. silvaticus L. Ångml. Ytterlännäs s:n. C. P. L.

S. — denticulatus (Fl. D.) Wg. Nääs vid sjön Säfvelången och Södm. i Saltskogs backe vid Södertelje. C. P. L.

Filago montana L. *arvensis* (L.) Smål. Alfvestad (enl. ex. af F. Lengqvist). Sch.

Inula Helenium L. Smål. Haurida s:n, Mosseryd (Kyrkoh. O. Montelin) och Skirö s:n vid öfra Skirö. Sch. Gotl. söder om Wisby. G. v. C.

Erigeron elongatus Ledeb. Medelp. Wiksjö s:n. F. K.

Echinops spherocephalus L. Ögötl. Waldemarsvik. E. W.; Gusum. Wig.

Saussurea alpina (L.) Medelp. Söråker (B. Grafström) C. P. L.

Onopordon Acanthium L. Öl. och Gottl. flerst. G. v. C.

Carduus acanthoides L. Öl. Länglöt s:n. G. v. C.

C. nutans L. Medelp. Wiksta varf. V. Holm.

Cirsium oleraceum (L.) Smål. Tofteryd. E. W.

C. acauli-oleraceum Næg. Skåne, Bjersjölagård. L. S.

Cichorium Intybus L. Hall. Särö 1866! Ög. Linköping flerst. samt Gusum. Wig. Upl. Frötuna i Rasbo s:n. C. P. L.

Sonchus arvensis L. *lævipes* Koch Synopsis, -- med alldeles glatt holk och glatta blomskaft. Denna var. har jag ej funnit upptagen i någon mig tillgänglig Flora öfver vårt land*), och den är särdeles märklig just derigenom, att den saknar hufvudartens viktigaste karakter, såsom den angifves i flororna. — Den har blifvit ansedd för hybrid, men här visade sig åtminstone ingen anledning att sluta derhän,

*) *S. arv. β. littoralis* Hn. åsyftar väl lithörande, om ock icke alltid lika utmärkta former. (Leffl.)

ty den växte på en nyligen uppbruten mark, der visssserligen för ett par år sedan växt vårsäde, men der *Sonchus oleraceus* eller *asper* ej vanligen förekommer. — Holken är hos denna var. märkligt mindre än hos hufvudarten, äfvenvensom blommorna, men dessa hafva samma guldfärg som hos hufvudarten. Hos *S. arvensis* är holkens längd ung. 11 17 lin., dess bredd 13 lin., blomkorgarnes diameter 60—65 mm.; hos var. *lavipes* är holkens längd 17, bredden 11 lin., korggarnes diam. 50—55 mm.

Förekom i 30—40 exemplar på ett inskränkt ställe vid Rejmyra i Skedevi s:n af Ög. och ex. af hufvudarten sstraxt invid. H. v. Post.

Tragopogon pratensis L. Dalsl. Hagen och Rudl i Örs:n. V. W. Medelp. Sundsvall nära Eriksberg. Ax.

Crepis biennis L. Upl. Frötuna s:n, Borg. W. Gheete.

Hieracium Pilosella L. *virescens* Fr. Ög. copiosse på torfkärren vid Rejmyra och ofta så storväxt och yppiigg, att den går nära den äkta *H. stoloniflorum*. Den växer ibland med *H. Pilosella* och *H. glomeratum*. H. v. Post.

H. stoloniflorum från Smål. Femsjö är enligt af Prof. Fries i bref meddelad uppgift endast en form af *H. Pilosella* med blombärande stoloner. Sch.

H. auriculaforme Fr. Upl. allm. i Hagunda och Lagunda härader. S. A. Göteborg!

H. floribundum Wimm. Helsl. Kårböle. Almqv. & B. Söderlund.

H. pratense Tausch. Ög. Skedevi s:n på många ställen, is. på uppodlade torfmössar. H. v. Post. Smål. Gamleby s:n samt Öfverums bruk. E. W.

H. aurantiacum L. Gotl. Westerhejde s:n, Wiible. G. v. C.

H. cymosum L. Fr. Gotl. flerst. enl. G. v. C. Med. Hässjö s:n. F. K.

H. setigerum Fr. Smål. Elghult s:n, Rosendal i Åsheda s:n; var. *floribus omnibus tubulosis* vid Torpa i Ökna samt i Skirö s:n. Sch.

- H. pallidum* Biv. Smål. Skåftesfalls håla i Korsberga s:n. Sch.
- H. prenanthoides* Vill. Upl. Hammarskog i Dalby s:n. L. S.
- H. crocatum* Fr. Medelp. Söråker (B. Grafström) enl. C. P. L.
- H. gothicum* Fr. Wg. Billingen. C. P. L.
- H. rigidum* Hn. Upl. Örneberg i Ålands s:n. S. A. Helsl. Landa i Segersta s:n. S. A.
- H. astivum* Fr. Boh. på östra stranden af Bullaren snedt emot Nafverstad prestgård. !
- Leontodon hastilis* L. *hispidus* L. Dalsl. Edsholmen i Gunnarsnäs s:n. V. W. Gotl. Wisby. G. v. C.
- L. — glabratus* Fr. Smål. Wernamo (P. G. Theorin), Wallsjö s:n samt flerst. i Östra härad. Sch.
- Hypochaeris radicata* L. Gotl. Wisby. G. v. C.
- H. glabra* L. Smål. Ljunga i Sunnerbo (J. E. Strandmark), Ågård vid Ljungby samt Ryssby. Sch. Wg. Larf och Herljunga. J. H.
- Arnoseris minima* (L.) Wg. Algutstorp och Högstorp. J. H. Stockholm, Haga park. G. v. C.
- Knautia arvensis* (L.) *integrifolia* Fr. Södm. Södertelje kanalbank. C. P. L.
- Sambucus Ebulus* L. Upl. Signildsberg. Rob. Wensjoe.
- Valerianella Morisonii* (DC.) Koch. Smål. Linneryd enl. ex. af H. Engdahl, fullkomligt vild i åkrar. Sch.
- Asperula tinctoria* L. Upl. Ekolsund. S. A.
- Galium rotundifolium* L. Gotl. allm. i Stenkyrka s:n. W. Molér enl. G. v. C.
- G. triflorum* Mich. Medlp. Hässjö s:n. F. K. Ner. Klockarhyttan i Kihl s:n. A. R. af Gejerstam.
- Campanula glomerata* L. Medelp. Böle vid Sundsvall. Ax.
- Jasione montana* L. Wg. Kollandsö. C. P. L., Hemsjö s:n. S. Högman.
- Lobelia Dortmanna* L. Jemtl. Hellesjö s:n i de flesta sjöar. G. Tiselius.

Convolvulus sepium L. Upl. Borg i Frötuna s:n. W. Geete. Gotl. Martebo myr och Hörsne s:n. O. A. Westöö enl. G. v. C.

Cuscuta epilinum Whe. Dalsl. Stakelund i Gunnarsnäs s:n. V. W.

C. Trifolii Bab. Smål. Vide i Ljuder s:n. H. Engdahl enl. Sch.

Symphytum orientale L. Stockh. Sabbatsberg. G. v. C. Wg. Gräfsnäs. Stud. E. N. Nilsson. Smål. Blekhem i Törnefalla s:n. E. W.

Myosotis versicolor Pers. Gotl. Wisby. O. A. Westöö enl. G. v. C.

M. silvatica Hoffm. Ög. Alvastra i vestra Tollstads s:n. Wig. Smål. Bondberget vid Jönköping. Zetterst., Ribbingsnäs i Barkeryd. O. Montelin enl. Sch.

Pulmonaria angustifolia L. Smål. Getinge i Hvetlanda s:n (G. Mellin), Båldö i Dädesjö, samt ytterst sparsamt vid Wexjö. Sch.

Echium vulgare L. Smål. Ribbingsnäs i Barkeryd s:n. Sch.

Mentha silvestris L. Gotl. Stenkyrka s:n. G. v. C.

M. viridis L. Smål. Loftahammar (enl. ex. af Stud. C. F. Willd), Örsjö i Madesjö s:n, Dunshult i Urshult. Sch. Gotl. Wisby, förvildad. G. v. C.

M. gentilis L. Fr. Werml. Råda s:n. E. H. Gotl. Gothems och Stenkyrka snr m. fl. st. G. v. C.

M. sativa L. Fr. Boh. Edsvattnet vid Fiskebäckskil; Wg. Stentorps banstation och vid Wreten. E. H. Wenersborg nära Yxnered. C. P. L. Ög. Odenfors i Wreta Klosters s:n. Wig.

Prunella grandiflora (L.) Jacqu. Wg. Kinnekulle, Österplana vall. Zett.

Erythra littoralis Fr. Medelp. Tynderö s:n. F. K.

Solanum Dulcamara L. Medelp. h. o. d. i Tuna, Attmar och Torp snr. Ax.; Tynderö s:n. F. K.

Datura Stramonium L. Ög. Stjernarps s:n. Wig., Adelsnäs. E. W.

Linaria supina Desf. Sundsvalls ballastkaj. F. K. — På Lindholmen vid Götheborg finnes denna art fortfarande lika ymnigt och synes derstädes fullkomligt naturaliserad. (Jmf. Bot. Not. 1863 p. 152). !

Veronica triphyllos L. Smål. Barkeryd (F. Larsson), Linneryd. Sch.

V. polita Fr. Boh. Skredsvik s:n. Fredr. Laurell.

Bartsia alpina L. Helsl. Färila s:n vid Laforsen. Almqv. & Söderlund.

Euphrasia salisburgensis Funk. Gotl. Stenkyrka s:n. W. Molér enl. G. v. C.

Pedicularis Sceptum Carolinum L. Medelp. Hässjö s:n. F. K. Upl. Björkhagen i Skuttunge s:n. E. W. Dalsl. norra Onsön i Ed s:n. Med. Cand. H. O. Waldenström enl. V. W.

Melampyrum silvaticum L. *latifolium* Hn. Smål. Karlstorp. C. O. Porath & P. G. Theorin enl. Sch.

Lathraea squamaria L. Upl. Arnö. S. A. Flerst. i Norrteljetrakten. W. Schürer von Waldheim. Ög. Risinge och Skedevi snr. H. v. Post.

Utricularia ochroleuca R. Hn. Smål. Forseström i Gärdsum s:n. E. W. Ångm. Multrä s:n. F. K.

Pinguicula vulgaris L. *grandiflora* Lam. Medelp. Hässjö s:n. F. K.

Lysimachia nemorum L. Smål. Marsnäs vid Westervik. C. F. Wild enl. E. W.

Anagallis arvensis L. *coerulea* Schreb. Södm. Harg, blott en gång funnen. Aug. Bagge. Likaså i Fässbergs s:n vid Götheborg. J. N. Åkermark.

Centunculus minimus L. Smål. Grimsnäs i Ljuder s:n. J. O. Lindvall enl. Sch.

Jättorella lacustris L. Wg. Skölfvened vid Semsjön. J. H.

Coriandrum sativum L. Gotl. Stenkyrka s:n. W. Molér enl. G. v. C.

Conium maculatum L. Dalsl. Ekholmen i Gunnarsnäs s:n. V. W.

- Daucus Carota* L. Werml. Råda s:n. E. H.
- Heracleum sphondylium* L. Gotl. Wisby, Terra Nova. Westöö enl. G. v. C.
- Aegopodium Podagraria* L. Ångml. allmän i Wiksjö kapellförsamling. G. Tiselius.
- Helosciadium inundatum* (L.) Koch. Öl. Näsby i Åhs s:n. G. v. C. Skåne mellan Kalthus och Hörtö (orätt uppgifven växa mellan Kalthus och Tullstorp). L. S.
- Eryngium maritimum* L. är icke utgången vid Ihrevik på Gotland enl. G. v. C.
- Nymphaea alba* L. *minor* Bresl. Upl. Signildsberg. R. Wensjoe. W. B. Skellefteå i Degerträsk. T. Tullberg.
- Nuphar pumilum* (Wnbg.) Westm. Sala vid Hyttan 1859. Axel Billström enl. Frist. Ög. Dyfvelsjön i Wärna s:n. C. E. Engberg enl. Wig.
- Ranunculus polyanthemos* L. Ångml. Nordingrå prestg. V. Holm.
- R. cassubicus* L. Westml. Sätra brunn. E. Almqvist. Smål. Sjötorp i Forserum s:n. F. Larsson enl. Sch.
- Batrachium trichophyllum* (Chaix.). Dalsl. Berg i Holm s:n samt Ör s:n vid prestgården. V. W.
- B. confusum* (Godr. et Gren.). Ner. vid vägen öster om Glanshammars kyrka. C. A. Blomberg. Dalsl. Ekholmen i Gunnarsnäs s:n. V. W.
- B. peltatum* (Schränk). Ner. Högsjön i Göthlunda s:n. O. G. Blomb. Upl. Tible s:n. S. A. Helsl. Bollnäs. S. A.
- Thalictrum aquilegifolium* L. Smål. Slagerköp och Askenäs i Götheryd. C. Melander enl. Sch.
- T. rariflorum* Fr. Medelp. Hässjö s:n. F. K.
- Pulsatilla pratensis* (L.) Södml. Tveta s:n. A. L. Tamm enl. C. P. L.
- P. patens* (L.) Ångml. Liden s:n. Nämforssen. F. K.
- Papaver dubium* L. Medelp. Skön. Ax.
- Corydalis laxa* Fr. Upl. Säbyklint i Dalby s:n. L. S.
- Melanosinapis communis* Spenn. Ög. Linköpings Gasverk. Wig.

Erysimum hieraciifolium L. Wg. Leckö. C. P. L.

Cardamine silvatica Link. Stockh. vid Gladö qvarn i Huddinge s:n; i Hns flora upptagen ss. *C. parviflora* efter Thed. Exc. i Stockholmstrakten. E. Ährling.

Arabis arenosa L. *borealis* Fr. Smål. Fagraskog i Elghult. Edv. Carlsson enl. Sch. Upl. Upsala. Schagerström. Medelp. Lögdö bruk. F. K.

Raphanus maritimus Sm. var åtminstone 1863 icke utgången vid Warberg: jag såg då derstädes på stranden nära ångbåtsbron några sterila ex. (I år skall den t. o. m. vara funnen blommande.)!

Bunias orientalis L. Dalsl. Ekholmen i Gunnarsnäs s:n. V. W.

Nestlia paniculata (L.) Dalsl. Stakesund i Gunnarsnäs s:n. V. W.

Lunaria rediviva L. Öl. Färjestaden. G. v. C.

Alyssum calycinum L. Upl. Edebo s:n. A. Floderus.

Farsetia incana (L.) Ner. Klockhammar i Kihl s:n. A. R. af Gejerstam. Gotl. Wisby. G. v. C.

Cochlearia officinalis L. Ög. odlad vid Linköping 1861, sedan funnen ganska ymnigt på samma och andra lokaler i trakten. Wig.

Draba verna L. *pratensis* (DC.) Wg. Wenersborg vid Lockerud. C. P. L.

D. nemorosa L. Lul. Lpm. Qvickjock. C. E. Sandström enl. R. Wensjoe. Medelp. Hässjö s:n. F. K.

Polygala vulgaris L. Medelp. Hässjö s:n. F. K.

Lavatera thuringiaca L. Ög. Stegeborg och Degerhof i Skällviks s:n. Wig.

Malva moschata L. Smål. Westervik. E. W. Södm. Nyköping. A. Bagge. Upl. Lunda. W. Geete enl. R. Wensjoe. Penningby i Länna s:n. Schürer v. Waldh.

Geranium pratense L. Ög. Täcktö i Klockrike s:n. Wig. Södm. Bränningeklint. C. P. L.

G. pyrenaicum L. Smål. Ludviksborg vid Westervik. E. W. Gotl. Kräklingebo s:n (O. Klintberg) och s. o. om Wisby. G. v. C.

G. bohemicum L. Södm. Fogelsång nära Södertelje (C. A. Tamm) samt Ramsberg i Tveta s:n. C. P. L. Medelp. Sundsvallsberget. Ax.

Oxalis acetosella L. *lilacina* Lge. Dalsl. Stakelund och Honebyn i Gunnarsnäs s:n. V. W.

O. — *rosea* Hn. Södm. Tvetaberg. C. P. L.

Hypericum tetrapterum Fr. Sk. Kalthus. L. S.

Viola epipsila Ledeb. Werml. Råda s:n. E. H. Södm. Tveta s:n. C. P. L.

V. mirabilis L. Medelp. på holmar i Indalselven. F. K.

V. canina L. *stricta* (Horn.) Södm. Vaksta i Tveta s:n. C. P. L. Dalsl. Björsäter i Gunnarsnäs s:n. V. W.

Silene nutans L. *infracta* (WK.) Södm. Södertelje kanalbank. C. P. L.

Melandrium noctiflorum (L.) Wernl. Råda s:n. E. H.

Viscaria alpina (L.) *floribus albis*. Medelp. allmän i Sundsvalls skärgård. Ax.

Dianthus Armeria L. Sk. Dybeck. L. S. Boh. S. Koster. S. F. Ekman. Ög. Skelläng i Rönö s:n. Wig.

Cerastium brachypetalum Desp. Södm. Bränningeklint. C. P. L.

C. tetrandrum Curt. Boh. Sydkoster. Stud. J. H. Bergendahl.

Elatine hydropiper L. *orthosperma* (Düb.) Wg. Wenersborg i Wassbotten. C. O. L. Werml. Rådasjön nedanför prestgården. E. H.

E. hexandra Schk. Wg. Wenersborg med föreg. C. P. L. Werml. Kila s:n i Harfjorden. V. Pastor J. E. Lignell enl. V. W.

Sempervivum tectorum L. Wg. Torftak mellan Wreten och Stenstorp. E. H. Ög. Omberg. Wig.

Circia intermedia Ehrh. Smål. Husqvarna. Zett.

Cotoneaster vulgaris Lindl. *nigra* Wahlb. Gotl. n. om Wisby (Westöö) och vid Lickershamn i Stenkyrka s:n. G. v. C.

Rubus glandulosus L. Smål. Baldersberg i Gamleby s:n. E. W.

R. Wahlbergii Arrh. Dalsl. Låttsbyn i Gunnarsnäs s:n. V. W.

R. arcticus L. Westml. Hedbo i Möklinta s:n 1860 — 62. B. Svederus enl. Frist.

Geum urbanum L. Medelp. Sundsvallsberget, Skön och Alnön. Ax.

G. intermedium Hayne. Westml. Sättra brunn. L. S.

G. hispidum Fr. Smål. Skramstad i Gamleby s:n. E. W.

Prunus insititia L. Smål. Algutsboda. Sch.

Vicia lathyroides L. Smål. Jönköping enl. Sch. Gotl. Wisby (Westöö) och Stenkyrka s:n. G. v. C.

Oxytropis campestris (L.) Smål. Alsheda, Kibbe och Ädelfors. Sch.

Melilotus officinalis Willd. Medelp. Sundsvalls ballastplats. Ax.

M. alba Lam. Sundsvall med föreg. F. K.

Medicago lupulina L. Sundsvall och vid Torphammars bruk; har i Medelp. ingen fast fot, utan inkommer med ballast och sädesfrön, men sprider sig ej, utan försvinner snart åter. Ax.

Trifolium filiforme L. Smål. Fäsingsmåla hage i Elmeboda s:n. Sch.

T. hybridum L. Medelp. Johannesberg i Torp s:n. F. K.

Monotropa Hypopitys L. Wg. Hellestadsö i Skölvved s:n. J. H.

Euphorbia esula L. Ög. Trehörne i en åker n. v. om kyrkan. Lindeblad enl. E. W. Sth. Waxholm, Eriksö. H. E. Hamberg.

E. Cyparissias L. Södm. Nyköpings östra kyrkogård. A. Bagge.

Thesium alpinum L. Wg. Sernsholm i Skölvved s:n. J. H.

Ulmus campestris Sm. *glabra* Mill. Öl. Högsrums kyrkogård. L. S.

Salicornia herbacea L. *pachystachys* Koch. Hall. Tjolöholm (Stud. E. A. Trana). Säkerligen synonym med *S. biennis* A. Afz. (som äfven är angifven för "Kongsbackafjor-

den“). Mellan denna form och *S. herbacea* L. finnas tydliga öfvergångar. Isynnerhet har jag sett sådana på Särö; vid Warberg höll den sig mera konstant. Båda formerna växa der om hvarandra, var. *pachystachys* dock vanligen längre ut på den ofta öfversvämmande stranden. Blomdelarne och frukten, undersökta och jemförda på lefvande ex. af båda formerna, visade, så vidt jag kunde finna, ingen olikhet. (Jmf. E. Fries i Bot. Not. 1865 p. 4.) !

Populus pyramidalis Roz., *P. balsamifera* L. och *Pinus Larix* L. förekomma planterade på många ställen i Medelp. Ax.

Salix Lapponum L. Upl. Simtuna s:n. T. Tullberg, Börje s:n, Börje sjö. L. S.

S. viridis Fr. Dalsl. Frendefors s:n mellan Dykällan och Röshult. V. W.

Betula humilis Schrank. Denna arts växtställe i Forserums s:n af Smål. är enl. Kyrkoh. Montelin: torpet Arken på Runserys egor. Sch.

B. nana L. Smål. Blackstad. E. W.; Aramo i Urshult och Thorstamåla i Algutsboda, de 2 sydligaste växtställena i Sverige. Sch. Wg. Ramundemosse i Skölfvened s:n. J. H. Boh. Kynnefjell. Sam. Dahl.

B. intermedia Thom. (enl. Lindeb.) Werml. Ekshärads s:n vid landsvägen vid Ekebäck. E. H. Smål. Runseryd i Forserums s:n. O. Montelin enl. Sch. Upl. Simtuna. E. Björkman.

Pinus Abies L. viminalis Ahlstr. Ner. Göthlunda s:n nära Sickelsjö husarboställe. C. A. Blomb.

Orchis incarnata L. *cruenta* Müll. Medelp. Hässjö s:n. F. K.

Gymnadenia odoratissima (L.) Wg. Kinnekulle sparsamt på Österplana vall nära Stenåsen, först funnen af Ph. D:r Nordvall enl. Zett.

Epipactis latifolia (L.) Smål. Rosendal i Åsheda s:n. Sch. Wg. Mörkeklef på Kinnekulle. C. P. L. Boh. Lindö. Lindeb.

E. atrorubens Hoffm. Smål. Skramstad i Gamleby s:n och Forseström i Gärdsum s:n. E. W. Ög. Borkhult i Yxnerum s:n. E. W. Sth. Eriksö vid Waxholm. H. E. Hamberg.

Epipogium aphyllum Sw. Teml. talrik i år (1866) i en aspdunge nära Gunnarkärrdammen vid Reimyra i Skedevi s:n. H. v. Post.

Malaxis monophyllos (L.) Medelp. Hässjö s:n. F. K.

Fritillaria Meleagris Södm. Tista slott, Nyköping vid Långhalsen ymnig. L. F. Nilsson. Upl. Untramossen vid Sönderfors. T. Tullberg.

Tulipa silvestris L. Gotl. Westerheide och Stenkyrka snr. W. Molér enl. G. v. C.

Ornithogalum umbellatum L. Ög. Linköping och vid Ramstorp i S:t Lars s:n. Wig. Gotl. Skälsö. G. v. C.

Gagea lutea (L.). En forma *simplex* (enblommig, utan skärmbblad) har jag tagit på ett par ställen vid Göteborg. En analog form — eller väl rättare monstrositet — af *G. stenopetala* är afbildad hos Rehb. ic. n:o 1037. (Jmf. Westerstl. Bot. Not. 1863 p. 148.)

Convallaria verticillata L. Smål. flerst. i mellersta delen t. ex. Uppåkra, Bäckaby, Öhr och Blädinge. Sch.

Butomus umbellatus L. WB. Piteå. E. O. Grape enl. C. P. L.

Alisma Plantago L. *graminifolium* Fr. Boh. Skredsvik s:n. F. Laurell.

Juncus effusus L. *subuliflorus* Drej. Göteborg. Lindeb.

J. obtusiflorus Ehrh. Sk. mellan Kalthus och Hörtö, ej mellan Kalthus och Tullstorp. L. S.

J. stygius L. Wg. Höfrö i Grolanda s:n och Ramundemosse i Skölfvened. J. H.

Potamogeton polygonifolius Pourr. Boh. på många st. i norra delen t. ex. Sörbygden, Kynnefjell, Nordkoster (A. W. Bolander) ! Wg. Säffelången. C. P. L.

P. coloratus Wahl. Gotl. Stenkyrka s:n. G. v. C.

P. lucens L. Wg. Semsjön i Skölfvened s:n. J. H.

P. obtusifolius M. K. Upl. Ramsjön i Tible s:n. S. A.

- P. mucronatus* Schrad. Upl. Hjelsta sjö. S. A.
- P. pusillus* L. Medelp. Indal s:n, Sodalen. G. Tiselius enl. Frist.
- Zostera nana* Roth (enl. Koch.). Hall. Kongsbackaviken vid Tjolöholm. E. A. Trana.
- Zanichellia polycarpa* Nolte. Upl. Tible s:n. S. A.
- Sparganium ramosum* L. Medelp. Hässjö s:n. F. K.
- S. simplex* Huds. *forma fluitans* förekommer vid Gransjö i Algutsboda s:n af Smål. med blommor och frukt; enl. Bot. Not. 1853 p. 149 är den i Upl. alltid steril. Sch.
- S. affine* Schnitzl. Dalsl. Ed i Örs s:n och Tingvalla i Eds s:n. V. W.
- Scirpus compressus* (L.) Pers. Boh. Qvistrum, F. Laurell; Lysekil, R. Wensjöe.
- Eriophorum callithrix* Cham. Ångml. Helgum och Fjellsjö snr. F. K.
- E. capitatum* Host. Ångml. Fjellsjö och Ledinge snr. F. K.
- Carex laevirostris* Fr. WB. Skellefteå på Brännängen. T. Tullberg.
- C. paludosa* Good. Wg. Herrtorp vid Skara. Med. Cand. Warfvinge enl. Frist. Södm. Tvetaberg (f. *spadicea* Roth). C. P. L.
- C. hirta* L. Dalsl. Ekholmen i Gunnarsnäs s:n. V. W.
- C. punctata* Gaud. Boh. Nordkoster nära Lotsstugan. S. F. Ekman 1861. Ny för Sveriges Flora.
- C. Oederi* Retz. *oedocarpa* Ands. Sk. Gladsax hallar. A. Falck. Boh. Foss s:n. !
- C. pedata* Wng. Jemtl. Täljstensberget. F. K.
- C. globularis* L. Dalsl. Norra Onsön i Ed s:n. Med. Cand. H. O. Waldenström enl. V. W.
- C. glauca* Scop. Ångml. Nyland. F. K.
- C. Vahlü* Schk. Medelp. Hässjö s:n. F. K.
- C. turfosa* Fr. Södm. Waksta storäng i Tveta s:n. C. P. L. Upl. Tible och Giresta snr. S. A.
- C. tricostata* Fr. Upl. Ekolsund och Tible. S. A.

C. loliacea L. Södm. mellan Bränninge och Brandals-
sund. C. P. L. Smål. Barkeryd (O. Montelin) och Alsheda.
Sch. Dalsl. Backa i Gunnarsnäs s:n. V. W.

C. elongata L. Gotl. Martebo myr. G. v. C.

C. microstachya Ehrh. Upl. Tible s:n mycket sparsamt.
S. A.

Friticum hebestachyum Fr. Sk. mellan Kalthus och
Beddinge. L. S.

Lolium linicola Sonder. Dalsl. Stakelund i Gunnarsnäs
s:n. V. W.

Dactylis glomerata L. *laevigata* Fr. Dalsl. Lundby i
Töftedals s:n. V. W.

Festuca silvatica Vill. Ög. Omberg, Oxbåset. Zett.

F. duriuscula Fr. Helsl. Bollnäs vid prestgården. S. A.

F. — glauca (Schrad.) Smål. Nässjö s:n. O. N. Sam-
sjö enl. Sch.

F. dumetorum L. Smål. Nässjö s:n. O. N. Samsjö enl.
Sch.

F. bromoides L. Sk. Dybeck. L. S.

Schedonorus serotinus (v. Benek.) Gotl. Klinte 1861
enl. ex. af V. Holm. ! Sk. Stenbyhallar, derifrån *S. asper*
angifves i Aresch. Skånska Flora. L. S.

Bromus arvensis L. Dalsl. Norra Onsön i Ed s:n. Med.
Cand. H. O. Waldenström enl. V. W.

B. pratensis Ehrh. Öl. Näsby i Åhs s:n. G. v. C.

Poa sudetica Hænke (enl. Fr.) Smål. Friggestorp i Gärds-
rum. E. W. Upl. Tible s:n vid Mellsjön. S. A. Medelp.
Hässjö s:n. F. K., Tyndelön. Ax.

Catabrosa aquatica (L.) P. B. Boh. Nordkoster. A. W.
Bolander.

Airopsis præcox (L.) Smål. Ljuder, Algutsboda, Wexiö-
trakten t. ex. Gemla (C. Melander), Götheryd. Sch. Wg.
Spårön vid Kolland. C. P. L.

Holcus mollis L. Smål. Wexiö. Sch.

Melica uniflora L. Smål. Södrabo i Wernamo. P. G.
Theorin.

Psamma baltica (Flügge) R. S. Sk. vid Kalthus och Abekås. L. S.

Calamagrostis phragmitoides Hn. Upl. Tible s:n vid Melsjön. S. A.

Setaria viridis L. Werml. Råda s:n, Råbergsheden, Åsarne och vid kyrkan. E. H.

Polystichum cristatum (L.) Wg. Hellestadsö i Skölfvened s:n. J. H.

Botrychium matricariifolium A. Br. Smål. Hjälmaryd i Blädinge s:n. Sch.

B. lanceolatum Rupr. Ångml. Bjerträ och Medelp. Wiksjö. F. K.

Ophioglossum vulgatum L. Gotl. Wisby vid S:t Görans ruin och Hallbros i Westerheide s:n. G. v. C.

Equisetum variegatum All. Wg. Mösseberg. J. H.

Lycopodium complanatum L. *sabinifolium* Willd. Smål. Ljungbytrakten flerst. Sch.

Strödda Underrättelser.

Åter har döden bland Sveriges botanister hemtat sina offer, och det är vår sorgliga pligt att denna gång anteckna förlusten af tvenne blommornas vänner.

Den ene af dessa var Rådmanen i Stockholm, Juris utriusque Candidaten, R. N. O. Pelhr Johan Beurling, som den 5 sistl. December afled i Stockholm i en ålder af 66 år. Genom vänskapens band nära förenad med framl. Prof. Wikström, hade han under de prosaiska embetsgörö-målen bevarat en liflig kärlek för blomsterverlden, hvarom flera botaniska resor inom fäderneslandet och åtskilliga skrifter bära vittne. Bland dessa senare märka vi särskildt *Botaniska iakttagelser under en resa genom några af rikets mellersta och nordligare landskap år 1843* (i Vet. Akad. Handl. 1843), *Primitiæ Floræ Portobellensis* (i Vet. Akad.

Handl. 1854) och *Plantæ Vasculares seu Cotyledoneæ Scandinaviæ nempe Sueciæ et Norvegiæ, juxta regni vegetabilis systema naturale digestæ* (Holm. 1859). Dessutom har han i flere smärre uppsatser i Bot. Not. meddelat sin från de nu mera allmänt antagna åsigterna afvikande uppfattning af artbegränsningen inom mera kritiska växtsläkten. Hans botaniska samlingar lära utmärka sig genom en mer än vanlig rikhaltighet och sällspord prydlighet.

Den andre, hvilkens förlust vi hafva att beklaga, är Provinsiälläkaren, Med. Dr Pehr Henrik Fredrik Græve, som efter ett långvarigt hjertlidande afsomnade i Lidköping den 12 December, 47 år gammal. Med förkärlek omfattande lafvarnes studium, isynnerhet sedan den nyare methoden för deras bearbetande och bestämmande börjat göra sig gällande, har han genom en mängd särdeles vackra fynd förvärfvat sig ett namn i den svenska lichenologiens historia. För anspråkslös att sjelf uppträda såsom författare, meddelade han under en följd af år åt denna tidskrifts utgifvare sina upptäckter och iakttagelser, tilldess döden beklagligtvis alltför tidigt afbröt hans nitiska verksamhet.

Postfloratio. I *Comptes Rendus des séanc. de l'Acad. des Scienc.* Dec. 1865 meddelar D. Clos sina iakttagelser öfver de förändringar, som blommans delar efter blomningen undergå till sin ställning och inbördes läge, hvilket han be-tecknar med namnet *postfloratio*. Ehuru detta förhållande hittills varit fullkomligt förbisedt och hans egna observationer ännu ej äro synnerligen talrika, antager han dock, till följe af det konstanta i dessa förändringar hos familjer, släkten och arter, att desamma skola komma att i systematiskt af-seende ej blifva utan betydelse.

Hos några växter affalla kronbladen t. ex. hos *Papaveraceæ*, *Cistineæ*, *Primula chinensis* m. fl. eller foderbladen t. ex. hos *Papaveraceæ*, åtskilliga *Cruciferæ* o. s. v. straxt efter blomningen, hvadan hos dem ej kan blifva tal om nå-

gon *postfloratio*. — Hos andra (t. ex. *Saxifragæ*, *Lycium*, *Cajophora lateritia*) saknas äfven en tydlig *postfloratio*, då dessas kronblad förblifva oförändrade sådane som under blomningen; hos *Pelargonium* visar sig blott en ringa grad af rynkighet.

Endast sällan hafva kronbladen efter blomningen samma ställning som i knoppen; *Malvaceæ* och *Oxalidæ* visa oss exempel härpå. För öfrigt kunna följande olika slag af efter blomningen till ställning m. m. förändrade kronblad antagas:

1. Slutna (*postfloratio oclusa*), när kronbladen närma sig hvarandra och tillsluta mynningen, t. ex. hos *Echeveria*.
- 2. Öppna (*p. patula*), då de efter blomningen ytterligare utspärras, t. ex. *Clematis*, *Boussaingaultia*.
- 3. Tillbakaböjda (*p. reflexa*), såsom hos några *Begoniæ* och *Crassulæ*.
- 4. Skrynkliga (*p. crispa*), då ställningen och formen bibehållas och bladen blott blifva rynkiga, såsom hos *Campanula*, *Delphinium*, *Lythrum*, *Linaria* etc.
- 5. Köttiga (*p. pulposa*), då såsom hos *Tradescantia* kronbladen från att vara tunna, svälla och blifva saftrika.
- 6. Inrullade (*p. circinata*) hos *Capparidæ*, *Heliotropium* m. fl.
- 7. Tillbakarullade (*p. recircinata*), hos *Mesembryanthemum*, *Cryptostemma* o. s. v.
- 8. Hopvikna (*p. conduplicata*), när kronbladen hopvikas längsefter, så att ena halfvan kommer att hvila på den andra, såsom hos *Ornithogalum Eckloni*.

Ännu några ord om publikationen af växtnamnet "*Rumex gentilis*".

Herr Ekstrand har uppfattat mitt tillkännagifvande i denna tidskrifts 3:dje och 4:de häften för innevarande år angående den s. k. *Rumex gentilis*, liksom hade jag derigenom velat göra honom upptäckareäran stridig. Ehuru detta kunnat hafva skäl för sig, har sådant likväl ingalunda varit min afsigt, och det så mycket mindre, som ingendera af oss varit den förste, som sett växten i fråga. Afsigten med mitt tillkännagifvande har, såsom ock innehållet utvisar, naturligtvis icke varit någon annan, än den att upplysa Bot. Notisernas läsare, att jag sjelf icke haft någon del i publikationen af ifrågavarande namn jemte dess synonymer i Sjöstrands Flora. Att jag, liksom Notisernas läsare, väl vetat, att nämnde Flora

“hvimlar af trykfel“, gjorde icke detta tillkännagivande obehøffigt, då ingen af tidskriftens läsare detta förutan kunde tro annat, än att växtnamnets och synonymernas publikation åtminstone skett med mitt begifvande, då min auktoritet åberopades för desamma. Hvad slags upplysningar för öfrigt Herr E. kunnat meddela mig enskildt, eller jag honom, hör ju ej till saken. Deremot torde kanske Herr E. behøfva derom upplysas, att sannolikt ingen författare, således ej heller Lange, plägar genom ett utropstecken vid ett växtnamn utmärka sig sjelf såsom namngifvaren. Att den ena författaren med ett tecken, en annan med ett annat sådant vid ett anfördt växtställe vill utmärka sig sjelf som upptäckaren, kan ej i fråga om auktoritet vid växtnamn få sin tillämpning. Således kan det bristande utropstecknet vid “*R. gracilis* in litt.“ hvarken rimligtvis förändra auktoriteten för detta synonym, ej heller af Bot. Notisernas läsare utan särskild förklaring inses bero af “trykfel“; aldraminst kunde ett utropstecken vid ett namn i Sjöstrands Flora utan en sådan förklaring begripas antyda auktorn Ekstrand.

Af hvad jag nu anført kan synas, att jag icke funnit mig “tillfredsställd“ af Herr E:s genmäle i tidskriftens 3:dje och 4:de häften, och att “orsaken dertill“ ej är att finna i mitt ofvannämnda tillkännagivande, utan i berörde genmäle, hvilket ock torde hafva haft ett annat syfte än att “tillfredsställa“ mig, eller åtminstone bort hafva ett annat, då detta tillfredsställande varit obehøffigt.

K. J. LÖNNROTH.

— Vi taga oss friheten att fästa våra läsares uppmärksamhet på följande

Subskriptionsindbydelse.

I en række af år har jeg været sysselsat med at samle plantenaavne i flere evropæiske sprog, dels af trykte kilder, fra middelalderen til den nyeste tid, dels af en mængde fra forskellige landsdele modtagne bidrag.

Det er min agt nu at begynde udgivelsen af dette arbejde, *Evropæiske Plantenaavne*, der vil udgaa i 3 afdelinger.

- 1) *Nordiske Plantenaavne* — Islandsk, Færøisk, Svensk, Norsk, Dansk —
- 2) *Germanske Plantenaavne* — Tydsk, Nedersaxisk, Frisisk, Hollandsk, Engelsk —
- 3) *Romanske Plantenaavne* — Italiensk, Portugisisk, Spansk, Fransk, Provençalsk, Romansk, Vallakisk.

Planterne ere ordnede efter systemnavnenes begyndelsesbogstaver, de øvrige navne efter ælde og betydning, med angivelse af egnen, hvor de høre hjemme, og, for bidragenes vedkommende, så vidt muligt skrevne som de udtales, samt med stadig vedføjning af kilderne. Jeg nærer det håb, at denne samling, der tør kaldes temmelig righoldig, hverken vil være sprogmanden eller botanikeren og blomstervennen uvelkommen.

Den første afdeling, *Nordiske Plantenavne*, hvorpå der herved indbydes til subskription, vil udgøre udgøre 18 til 20 ark største 8:o og udkomme i 4 hæfter, til et pris af 64 skilling for hvert hæfte. Trykningen vil begynde sidst i denne eller først i næste måned.

Påtegnede indbydelser bedes sendte til Hr. boghandler G. E. C. Gad, Vimmelskafet 32.

Kjøbenhavn, i September 1866.

H. JENSSEN-TUSCH.

— Prof. M. J. Schleiden, som en kortare tid innehaft den botaniska professionen i Dorpat, hvilken han lemnade till följe af det reaktionärt-orthodoxa presterskapets uppträdande mot hans föreläsningar öfver växtverldens och jordklotets utvecklingshistoria, och som nu är bosatt i Dresden, sysselsätter sig för n. v. med författandet af en lefnadsbeskrifning öfver Linné. — I Paris har Rue St: Victor (mellan Halle aux Vins och Museum d'histoire naturelle) blifvit omdöpt till Rue Linné. — I *Bull. de la Soc. Bot. de Bely.* 1866 n. 1 meddelar Abbé E. Coëmans under titeln *Une visite à Hammarby* en skildring af sitt besök på nämnda ställe och i Upsala, vittnande om en nästan till dyrkan gränsande beundran af Linné, men tillika späckad med åtskilliga, till dels komiska misstag af förhållandena i Upsala.

— Det beryktade Drakblodsträdet på Teneriffa, hvars ålder uppskattats till 4000 à 6000 år, finnes nu ej mera, då detsamma i början af detta år af en våldsamt orkan blifvit helt och hållet förstördt.

— Beklagligtvis har äfven i år ingen förteckning öfver Finsk botanisk litteratur kunnat meddelas. En dylik är dock nu af behovet mindre påkallad, då en fullständig katalog öfver alla Finska botaniska skrifter af Dr: Th. Sælan är under tryckning och snart torde blifva tillgänglig.

Å *Botaniska Notiser*, som 1867 fortsätts efter hittills följd plan, emottages prænumeration å hel årgång, utgörande 10 N:r i omkring 12 ark, med 3 Rdr Rmt hos förläggaren Herr Bokhandlaren **W. Schultz** i Upsala eller hos öfriga bokhandlare samt, med tillägg af vanligt postförvaltare-arfvode, å samtliga poststationer i riket. Meddelanden och bidrag mottagas med tacksamhet och torde benäget insändas direkt till undertecknad.

Upsala d. 31 Dec. 1866.

TH. M. FRIES.

UPSALA, Kongl. Akad. Boktryckeriet, 1866.

